

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 160/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Bc. M. D. a Ľ. D., B., vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 39 Er 2431/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Bc. M. D. a Ľ. D. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2010 doručená sťažnosť Bc. M. D. a Ľ. D., B. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 39 Er 2431/2005. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 9. marca 2010.

Zo sťažnosti a z pripojeného uznesenia okresného súdu č. k. 39 Er 2431/2005-317 z 11. februára 2010 vyplýva, že okresný súd poveril súdnu exekútorku Mgr. A. S. (ďalej len „exekútorka“) vykonaním exekúcie. Exekútorka vydala upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo sťažovateľom doručené v decembri 2005, resp. v januári 2006. Sťažovatelia

podali proti exekúcii v zákonnej lehote námietky. Okresný súd 31. januára 2006 vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za námietky vo výške 16,585 € v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola doručená 20. februára 2000 (zrejme má byť správne 20. februára 2006, pozn.). Sťažovatelia požiadali o oslobodenie od súdnych poplatkov. Uznesením okresného súdu č. k. 39 Er 2431/2005-118 z 18. septembra 2006 oslobodenie nebolo priznané. Uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 CoE 171/2006-133 bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Následným uznesením okresného súdu č. k. 39 Er 2431/2005-299 z 8. júna 2009 opätovne nebolo oslobodenie od súdnych poplatkov priznané. Ďalším uznesením krajského súdu č. k. 18 CoE 402/2009-305 z 30. novembra 2009 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené a 19. januára 2010 sa stalo právoplatným. Vzhľadom na to, že sťažovatelia nezaplatili súdny poplatok za námietky proti exekúcii v uloženej pätnásťdňovej lehote, bolo konanie o námietkach v zmysle § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov zastavené, a to uznesením okresného súdu č. k. 39 Er 2431/2005-317 z 11. februára 2010.

Podľa názoru sťažovateľov uznesením okresného súdu č. k. 39 Er 2431/2005-317 z 11. februára 2010 došlo k porušeniu ich bližšie neoznačených základných práv. Porušenie práv vidia v týchto okolnostiach:

1. Ako je možné a podľa ktorého zákona sa súdny exekútor a sudca riadi, ak súhlasí so súdnymi poplatkami vo výške zodpovedajúcej 180,76 % z vymáhanej sumy.

2. Z čoho vypočítala sudkyňa výšku súdneho poplatku (16 585 €, teda 499 639,71 Sk), ktorá bola uvedená aj vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku z hodnoty 9 175,30 €, teda 276 415,09 Sk, a ako môže udeliť takémuto rozhodnutiu bez možnosti odvolania právoplatnosť.

3. Ako je možné, že okresný súd vydá exekútorke poverenie na vykonanie exekúcie bez preukázania splnenia záväzku podľa notárskej zápisnice oprávneným, teda vyplatenia celej sumy 375 000 Sk zo strany oprávneného, ktorá je predmetom notárskej zápisnice.

4. Nevyplatením celej uvedenej sumy boli absolútne zmenené podmienky zmluvy, úveru a splátok. Možnosť zadržania časti tejto sumy nebola v zmluve dohodnutá, ba naopak, bola neprípustná. Počas viac ako štyroch rokov okresný súd nevykonával žiadne šetrenie

a dokazovanie tohto stavu. Pritom mohol sám aj bez návrhu sťažovateľov exekúciu zastaviť. Okresný súd sťažovateľov od začiatku ignoroval a namiesto nimi navrhovaných úkonov vydal uznesenie z 11. februára 2010, ktoré je nezmyselné, zavádzajúce a drzé.

5. Ako je možné začať exekúciu predajom nehnuteľnosti, ak v inkriminovanom čase oprávnený nedal súhlas na takýto spôsob vymáhania (súhlas bol totiž doručený až asi po šiestich mesiacoch).

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 39 Er 2431/2005-317 z 11. februára 2010 s tým, aby sudkyňa bola zviazaná nahradiť škody. Pre tento účel navrhujú skonfiškovať sudkyňi celý majetok a z neho uhradiť všetky škody spôsobené sťažovateľom vrátane zaplataenia trov exekúcie.

Požadujú tiež, aby im boli prostredníctvom ústavného súdu doručené kópie všetkých písomností s dátumom a hodnotou, na ktoré sa odvoláva sudkyňa v uznesení okresného súdu z 11. februára 2010. Ďalej sa domáhajú aj dôsledného a dôkladného prešetrenia spisu exekútorke sp. zn. EX 166/05 „s výnimočnou pozornosťou na uloženie všetkých písomností uvedených v uznesení č. k. 39 Er 2431/2005-317 z 11. 2. 2010“. Napokon požadujú, aby bolo bezodkladne do spisu doručené naplnenie notárskej zápisnice zo strany oprávneného, pričom v opačnom prípade žiadajú celé exekučné konanie zastaviť a vyplatiť im všetky škody spôsobené sudkyňou, okresným súdom a exekútorke.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Hoci sťažnosť smeruje proti uzneseniu okresného súdu č. k. 39 Er 2431/2005-317 z 11. februára 2010 o zastavení konania o námietkach proti exekúcii pre nezaplatenie súdneho poplatku, sťažnostné námietky nesmerujú proti tomuto uzneseniu, ale proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Inak povedané, sťažovatelia v ničom nespochybňujú správnosť uznesenia okresného súdu. Nespochybňujú totiž, že ich žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov nebolo vyhovené, ale ani tú okolnosť, že súdny poplatok nezaplatili.

Pritom napadnuté uznesenie je založené práve na týchto rozhodujúcich a nesporných skutočnostiach.

Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovatelia nesúhlasia s niektorými tvrdeniami uvedenými v odôvodnení uznesenia, v ktorých okresný súd podáva chronologický prehľad relevantných úkonov exekučného konania, ku ktorým došlo pred vydaním uznesenia. Okrem toho sú toho názoru, že exekúcia vôbec nemala byť nariadená, lebo oprávnený nesplnil svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu. Tieto námietky však nemajú podľa názoru ústavného súdu nijaký vplyv na zastavenie konania o námietkach z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2010